

[Ib Thyregod.]

første og anden behandling på grund af den modstand, som er kommet fra socialdemokratiets side. Efter de bemærkninger, som er faldet bl. a. fra den radikale ordfører, håber jeg, at spørgsmålet vil kunne løses mellem anden og tredje behandling.

Aksel Larsen: Jeg vil tillade mig at bede om svar her fra talerstolen på et spørgsmål vedrørende en bestemmelse i ændringsforslaget til forslag til lov om skattelettelse for opsparing.

Det fremgår af dette ændringsforslag, at man kan få skattelettelse for beløb anvendt til køb af ejendom enten for de udgifter, man har haft, når man køber ejendommen, eller for udgifter, man har til at afdrage på gæld i ejendommen. Der er dog den fornuftige bestemmelse, at

„skattelettelse kan dog ikke indrømmes for et større beløb end det, hvormed skatteyderens samlede tinglyste gæld i ejendommen er nedbragt i det pågældende indkomstår.“

Alle, der har en sådan ejendom, de bor i, har udfyldt et ejendomsskema, som de vedlægger selvangivelsen, således at skattemyndighederne kan kontrollere, om de virkelig bringer deres gæld ned. Men så står der i den nye § 8, stk. 1, nr. 3, de fire sidste linjer:

„Ved bestemmelsens anvendelse ses der bort fra gæld, for hvilken et ejerpantebrev eller et skadesløsbrev er stillet som sikkerhed.“

Jeg tillader mig at anmode den højtærede finansminister om at forklare, hvorfor der skal være denne undtagelse for afdrag på gæld i en købt ejendom, for hvilken der er stillet sikkerhed med et ejerpantebrev, i modsætning til gæld, for hvilken der er stillet anden sikkerhed.

Aage Fogh: Da de foreliggende lovforslag har relation til de forslag, der blev gennemført i foråret, og da jeg ikke stemte for det forlig, der blev sluttet dengang, er det vel en naturlig følge heraf, at jeg heller ikke agter at stemme for de foreliggende lovforslag, og at jeg agter at afholde mig fra at stemme om de ændringer, der er foreslået.

Jeg må sige efter at have hørt praktisk taget alle ordførere, der har været heroppe, ytre betæneligheder, at jeg er glad ved, at

jeg ikke har noget ansvar for, at disse lovforslag er fremkommet. Jeg sagde i foråret — ikke stærkt nok, men så stærkt, som jeg kunne det — at jeg anser det for at være meget, meget vigtigt, at vi vedtager nogle skattelove, der er af en sådan karakter, at almindelige mennesker kan forstå dem. Jeg har fået det bestemte indtryk ved at høre på dem, der har været ordførere, at der ikke er ret mange, der forstår det, der nu gennemføres. Lovforslagene gennemføres på et tidspunkt, ret umiddelbart før vi skal til at udfylde selvangivelserne. Det vil medføre et kæmpearbejde for revisorer og sagførere, der skal hjælpe folk til rette; og som det er sagt af mange af de ærede ordførere, vil det for skattemyndighederne være ganske overordentlig svært at kontrollere det, man her er nået frem til.

Det er efter mit skøn ganske urimeligt, at vi gennemfører slige skattelove. Jeg synes, det er så meget mere urimeligt, som vi jo i foråret gennemførte loven om indirekte skatter, der, så vidt jeg kan se, vil dække 66 pct. af statens forbrug. Jeg beder den højtærede finansminister bekræfte eller afkræfte det tal; jeg har nævnt det nogle gange, men jeg har aldrig fået det bekræftet, skønt jeg har bedt om det. Jeg fik aldrig svar af den foregående finansminister, og jeg spørger derfor igen: er det rigtigt, at når vi når frem til 1963-64, vil vi med de skattelove, der nu er vedtaget, med den indirekte beskatning, der stiger, og den direkte, der falder, være nået dertil, at 66 pct. af statens indtægter tages ad indirekte vej? Hvis det er rigtigt, forstår jeg ikke, at man skal have så mange vanskeligheder ved at skaffe den sidste tredjedel i form af direkte skatter; vi har dog vel en nationalindkomst på et sted mellem 20 og 30 milliarder.

Jeg rejser også det spørgsmål: hvorfor er det så vanskeligt at få folk til at spare op? Det lyder overmåde kønt, alt, hvad der bliver sagt om, at nu skal man gennem skattelovgivningen lægge forholdene sådan til rette, at folk sparer op. Men så gør de det ikke alligevel, i hvert tilfælde ikke i tilstrækkelig udstrækning. Jeg har privat den opfattelse, at det til dels skyldes, at vi har påtaget os ansvar for for mange lige fra vuggen til graven. Med den store stab, vi har af embedsmænd og tjenestemænd, der ikke er for højt lønnede — det er ikke det, jeg vil antyde —